

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 12.06.13 at.
nr. 5044 podpis. *[Signature]*

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 11.06.2013 r.

nr. 2742 podpis. *[Signature]*

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

DKOW – AK -048/128 /2013 r.

Warszawa 2013-06-10

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie Pana Jarosława Wojciecha Obremskiego, Senatora RP (Nr BPS/043-33-1390/13), dotyczące listu Pana Wojciecha Starzyńskiego, Prezesa Fundacji „Rodzice Szkole”, przekazuję w załączeniu pismo skierowane do Pana Prezesa, odnoszące się do wszystkich podniesionych w nim kwestii.

Z poważaniem

Z upoważnienia
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ,

[Signature]
Przemysław Krzyżanowski
PODSEKRETARZ STANU

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

DKOW – AK -048/48/2013 r.

Warszawa 2013-06-10

Pan
Wojciech Starzyński
Prezes Zarządu
Fundacji „Rodzice Szkole”

Szanowny Panie Prezesie,

odpowiadając na Pana pismo z dnia 19 kwietnia 2013 roku pozwolę sobie przedstawić następujące stanowisko:

Zagadnienie związane z potrzebą wzmocnienia udziału rodziców w kształtowaniu każdej współczesnej szkoły nie może obecnie podlegać żadnym wątpliwościom i co więcej w mojej opinii – konstruktywne działania w tym obszarze mogą nosić cechy rozwiązania systemowego (jakościowego) w edukacji. Uprzejmie dziękuję zatem za dostrzeżenie także moich starań w zakresie wypracowania nowego standardu we współpracy ze środowiskami rodziców i podmiotami je reprezentującymi oraz za podejmowane przez Pana Prezesa i fundację „Rodzice Szkole” inicjatywy w tej kwestii. Muszę podkreślić, iż czynności te skutecznie inspirują i wspierają idee nowoczesnej szkoły, w tym również w odniesieniu do działań Ministra Edukacji Narodowej i Parlamentu RP.

Przechodząc jednak do pytań sformułowanych przez Pana Prezesa oraz konfrontując je z dotychczasowymi doświadczeniami resortu - na wstępie pozwolę sobie na dwie uwagi. Po pierwsze należy podkreślić, iż kwestia rzeczywistego współdziałania rodziców ze szkołą nie jest i nigdy nie będzie zależała od najbardziej doskonałych rozstrzygnięć, wynikających z przepisów prawa oświatowego. Jakość tej współpracy jest bowiem wprost proporcjonalnie uzależniona od świadomości i zaangażowania samych rodziców, w mniejszym lub większym stopniu podlegających różnym presjom i ograniczeniom, w tym m.in. wynikających z wyzwań społeczno-cywilizacyjnych. Po wtóre i w konsekwencji powyższego – realny przełom w dialogu pomiędzy rodzicami, a szkołą może dokonać na poziomie samej szkoły w szerokiej relacji dyrektor, nauczyciel oraz rodzic. Na potwierdzenie powyższego jest aż nadto argumentów, również przytoczonych przez Pana Prezesa. Tylko art. 51 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 Nr 256, poz. 2572 z

późn. zm.) był zmieniany pięciokrotnie, art. 53 i 54 zmieniono w zasadniczy sposób jeszcze w 2007 roku. Pomimo zaangażowania ustawodawcy do dziś nie doszło jednak do zasadniczych i globalnych zmian w funkcjonowaniu szkół na polu współdziałania z rodzicami, choć w wielu jednostkowych przypadkach współpraca ta układa się znakomicie.

Oznacza to, iż problem leży nie tyle na poziomie działania podmiotów ustawodawczych, a w sposobie i woli wykorzystywania obowiązujących rozwiązań prawnych – przez samych zainteresowanych.

Dlatego też, w oparciu o szerokie konsultacje w Forum Rodziców – przygotowany został projekt unijny „Uczniowie i rodzice kapitałem społecznym nowoczesnej szkoły”. W przeciwieństwie do starań legislacyjnych ma on tym razem odwoływać się i inspirować działanie na poziomie szkoły – wytwarzając stosowne modele i standardy praktycznego działania, wskazując konkretne zyski wynikające z takiego współdziałania - podmiotom (rodzice), niepozostającym w jakimkolwiek władztwie administracyjno-prawnym ustawodawcy. Szczegóły projektu, a także konstrukcja sprawowania bieżącego nadzoru nad projektem (Społeczny Komitet Doradczy) – zostały omówione na ostatnim spotkaniu Forum w dniach 19-20 kwietnia 2013 r. z udziałem Pana Prezesa. Głęboko wierzę, iż ten ogólnopolski projekt pozwoli nie tylko przygotować skonsultowane na poziomie szkół – zakładane w projekcie ewentualne zmiany legislacyjne, ale przede wszystkim wykreuje stosowne potrzeby u adresatów właściwych tu przepisów ustawy o systemie oświaty.

Odpowiednio, odnosząc się precyzyjnie do sformułowanych w piśmie Pana Prezesa pytań uprzejmie informuję, iż:

- działając na poziomie wskazanych wyżej założeń i ustaleń nie przewiduję obecnie, innej niż proponowana, modyfikacji obowiązujących przepisów w zakresie społecznych organów szkoły - do czasu identyfikacji skutków i efektów projektu. W tym kontekście wyrażam niniejszym również opinię, że zwołanie obecnie sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży w sprawie rad rodziców nie zmieni zasadniczo stanu faktycznego w tym względzie. Pozwolę sobie również przypomnieć, iż szeroka debata na poziomie parlamentu RP odbyła się nie tylko przy okazji nowelizacji z roku 2007;

- wszelkie działania, polegające na wzmocnieniu wiedzy i kwalifikacji uczestników działań na rzecz wzrostu jakości pracy szkoły (nieodpłatne szkolenia) będą zasługiwać na wsparcie MEN. Warunkiem wstępnym takiego poparcia musi być jednak uprzednio dokonane uzgodnienie na poziomie finansowym proponowanych rozwiązań oraz powołanie transparentnych zasad w zakresie takiego działania;

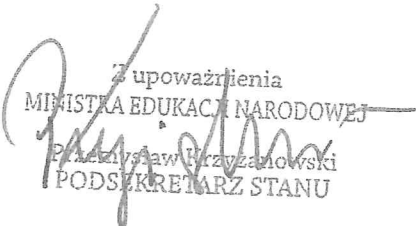
- obecnie zadania związane ze społecznymi organami szkoły są przypisane w MEN do określonej komórki, usytuowanej w konkretnej formule organizacyjnej i kompetencyjnej resortu. Dodatkowo, jej działanie w zakresie społecznych organów szkoły jest na bieżąco konsultowane z przedstawicielami fundacji i stowarzyszeń w cyklicznych terminach w ramach Forum Rodziców i Społecznego Komitetu Doradczego. Taka formuła zarządzania zapewnia kompleksowe i zapewniające ciągłość procedowania wszelkich zagadnień w zakresie rad rodziców, także z udziałem innych komórek MEN. Jest to zatem rozwiązanie optymalne w kontekście kryterium skuteczności. Niezależnie od powyższego, należy podkreślić, iż „ustawowe umocowanie”, o którym mowa w piśmie dotyczy konkretnej formy reprezentacji rodziców, tj. w szkole i na poziomie działania organów danej szkoły. Konsekwencją powyższego jest m.in. tak ścisła współpraca MEN z fundacjami i stowarzyszeniami rodziców;

- zgodnie z ustaloną ustawą o systemie oświaty kompetencjami (art. 35 ust. 1 i 2) Minister Edukacji Narodowej posiada uprawnienia w zakresie koordynacji i nadzoru nad wykonywaniem przez kuratorów oświaty nadzoru pedagogicznego m.in. w oparciu o prawo ustanowienia podstawowych kierunków realizacji przez kuratorów oświaty polityki oświatowej państwa, w szczególności zadań z zakresu nadzoru pedagogicznego. Wyszczególnione tu zagadnienia mają charakter problemowy. Oznacza, to iż co do zasady statuty są i będą poddawane ocenie zgodności z prawem (zgodnie z ustalonymi kierunkami) – w ramach kontroli planowych, a także kontroli doraźnych – w każdym przypadku, który wskazuje na jakiegokolwiek naruszenie przepisów prawa oświatowego;

- jednym z działań przewidzianych do realizacji w ramach wyżej wskazanego projektu systemowego jest - przeprowadzenie badań na temat obecnych postaw oraz oczekiwań rodziców/rad rodziców/rad szkół i uczniów /samorządów uczniowskich w zakresie ich roli w środowisku szkolnym oraz potrzeb w tym względzie. Powyższe oznacza, iż ustalenia dokonane w tym raporcie i całym projekcie mogą być podstawą oraz wiarygodnym i udokumentowanym badawczo uzasadnieniem ewentualnego zainicjowania uruchomienia dodatkowych programów. Obecnie nie ma możliwości finansowych dla prowadzenia takiego programu.

Przedstawiając powyższe mam nadzieję na dalszą, równie konstruktywną i merytoryczną współpracę, w tym przede wszystkim w ramach Forum Rodziców, ale również w ramach realizowanego projektu. Głęboko wierzę, że utworzone płaszczyzny dialogu pozwolą zainicjować rzeczywistą zmianę w formule niezbędnego dialogu prowadzonego - także na poziomie szkoły.

Z poważaniem

Z upoważnienia
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

Przemysław Przytycki
PODSEKRETARZ STANU